

3. Ali je treba člen 15 Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo razlagati tako, da so postopkovne razlike med zakonodajama dveh držav, kot je potek postopka za zaprtimi vrati pri specializiranih sodiščih, v otrokovo korist v skladu z navedeno določbo [prava Unije]?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243.)

Tožba, vložena 12. septembra 2018 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-576/18)

(2018/C 399/33)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky, D. Recchia, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlog tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da ni **sprejela vseh ukrepov, ki so potrebni za uskladitev s sodbo Sodišča z dne 29. marca 2012, zadeva C-243/10, zvezi z vračilom pomoči od prejemnikov, ki so bile razglašene za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov** v smislu Odločbe Komisije 2008/854/CE ⁽¹⁾ z dne 2. julija 2008, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi te odločbe in člena 260 PDEU;
- Italijanski republiki naloži, naj Komisiji plača pavšalni znesek, ki se določi tako, da se dnevni znesek v višini 13 892 EUR pomnoži s številom dni trajanja kršitve od dneva izdaje sodbe v zadevi C-243/10 do dneva izdaje sodbe v tej zadevi;
- Italijanski republiki naloži, naj Komisiji vsake pol leta plača periodično denarno kazen, za katero je Komisija določila, da se začne izplačevati v polletju po izdaji sodbe v tej zadevi v višini 126 840 EUR na dan;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je z Odločbo 2008/854/CE z dne 2. julija 2008 o shemi državne pomoči v hotelirskem sektorju na Sardiniji (deželni zakon št. 9 iz leta 1998 – zloraba pomoči N272/98), ki je bila objavljena v UL EU L 302 z dne 13. novembra 2008, za nezakonite in nezdružljive s skupnim trgov razglasila zadevne državne pomoči, ki jih je dodelila Italija ter odredila njihovo vračilo.

Sodišče je s sodbo z dne 29. marca 2012, Komisija/Italija, ugotovilo, da Italija ni izpolnila obveznosti iz te odločbe, s tem da do določenega roka ni sprejela vseh ukrepov potrebnih za izterjavo pomoči, dodeljene v okviru sheme, ki je določena v tej odločbi, od prejemnikov.

Šest let po izdaji te sodbe, kljub številnim pozivom s strani Komisije italijanski vladi, večina zadevnih pomoči še ni bilo vrnjenih. Trditve italijanske vlade v zvezi s tem, zlasti kar zadeva nacionalne sodne postopke v teku, ne pomenijo ustreznih utemeljitev v zvezi s takšno kršitvijo. Očitno je torej, da na dan vložitve te tožbe Italija še ni v celoti izterjala pomoči in ni v celoti izvršila sodbe Sodišča v zadevi C-243/10.

Komisija zato Sodišču predlaga, naj ugotovi, da je Italija kršila člen 260 PDEU ter predlaga, naj se Italiji naloži plačilo pavšalnega zneska ter semestralno denarno kazen dokler sodba v zadevi C-243/10 ne bo v celoti izvršena.

⁽¹⁾ Odločba Komisije z dne 2. julija 2008 o shemi državne pomoči „Deželni zakon št. 9 iz leta 1998 – zloraba pomoči N272/98“ C 1/04 (ex NN 158/03 in CP 15/2003) (UL 2008, L 302, str. 9).

Pritožba, ki jo je Buonotourist Srl vložila 19. septembra 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi senat) z dne 11. julija 2018 v zadevi T-185/15, Buonotourist/Komisija

(Zadeva C-586/18 P)

(2018/C 399/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Buonotourist Srl (zastopnika: M. D'Alberti, L. Visone, avvocati)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Associazione Nazionale Autotrasporto Viaggiatori (ANAV)

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- v skladu s členoma 263 PDEU in 264 PDEU ugotovi, da je Sklep Evropske komisije z dne 19. januarja 2015 v postopku v zvezi z državno pomočjo Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (v znesku 1 111 572,00 EUR) v celoti ničten, ker je z njim ugotovljeno, da je treba zneske, ki so bili priznani kot nadomestilo za opravljanje javne službe v smislu Uredbe (EGS) št. 1191/69 ⁽¹⁾, dodeljeno na podlagi člena 11 te uredbe za obvezno tarifo v sektorju lokalnega javnega prevoza, šteti za ukrep, ki ni bil priglašen in ki je državna pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, ki ni združljiva z notranjim trgovom;
- v skladu s členoma 263 PDEU in 264 PDEU ugotovi, da je Sklep Evropske komisije z dne 19. januarja 2015 v postopku v zvezi z državno pomočjo Sa.35843 (2014/c) (ex 2012/NN) (v znesku 1 111 572,00 EUR) ničten v delu, v katerem so z njim določeni ukrepi za zagotovitev vračila pomoči, ki jih mora izvesti Italija. Komisiji naj tudi naloži plačilo stroškov, ki so nastali družbi Buonotourist Srl.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožba temelji na petih razlogih, ki naj bi utemeljili razveljavitev sodbe:

I. Izpodbijana sodba je napačna, ker je v njej nadomestilo opredeljeno kot „nova pomoč“

Nadomestilo, ki je bilo priznано pritožnici, izhaja iz sodbe Consiglio di Stato (državni svet, Italija) iz leta 2009 o priznanju te pravice na podlagi Uredbe št. 1191/1969 zaradi obveznosti javne službe po tarifi. Te sodbe zaradi njene veljavnosti nikakor ni bilo mogoče razlagati tako, da uvaja ukrep nadomestila, saj je bil z njo le priznan njegov obstoj.